

Scenario za dugometražni igrani film

3

Z E M L J A
I S T I N E, L J U B A V I I S L O B O D E

Milutin Petrović

Saša Radojević

Petar Jakonić

1. **Satelitski snimci meta i raketa koje ih pogađaju.**

2. **Proleće u Srbiji, pre mnogo godina**

Odlomak iz filma "Čudotvorni Mač". Preko slike srednjovekovnog zamka stoji natpis:
SPRING IN SERBIA LONG TIME AGO.

3. **EXT (Viteški turnir) DAN**

Junaci na konjima ulaze u zamak. Među njima je i Nebojša, mladi junak u potrazi za svojom voljenom koju je oteo Baš-Čelik. Carica posmatra junake sa svog prestola. Junacima se obraća caričin dvorjanin. Junaci na konjima se poklanjaju.

CARIČIN DVORJANIN:

Silazite sa konja junaci, pa hvatajte lukove i strele, da vidimo ko je dobar strelac, da kroz prsten pogodi jabuku!

Junaci gađaju u jabuku. Prva dvojica promaše, ali treći pogodi jabuku. Na red dolazi Nebojša. On takođe pogađa jabuku, ali istovremeno i raspoluti strelu svog prethodnika. Iz publike se čuju uzvici divljenja.

CARIČIN DVORJANIN:

Tri pitanja postavlja carica. Prvo pitanje: "Šta je najlepše"? Drugo pitanje: "Šta je najjače"? Treće pitanje: "Šta je najoštrije na ovome svetu"?

NEBOJŠA (preslišava se za sebe):

Najoštrije oružje...

VITEZ:

Evo me, svetla carice.

CARICA:

Dobro junače, možeš li mi reći šta je najlepše?

VITEZ:

Ti svetla carice!

NEBOJŠA (preslišava se za sebe):

Šta može biti najlepše?

CARICA:

A najjače?

VITEZ:

Sila!

CARICA:

A najoštrije?

VITEZ:

Dobar mač.

NEBOJŠA (ozareno, za sebe):

Sloboda!

CARICA:

Vodite praznoglavog laskavca!

NEBOJŠA (preslišava se za sebe):

Najoštrije oružje?

Dvorjani odvođe junaka koji davao pogrešne odgovore.

NEBOJŠA (preslišava se za sebe):

Hej, istina je najoštrija!

Na red da odgovara carici dolazi Nebojša. On vešto skoči sa svog belog konja i potrči ka carici. Carica se hladi dugačkom belom peruškom. Nebojša joj priđe i postavi ruku na njeno koleno. Carica odsečnim pokretom skloni njegovu ruku.

CARICA:

Šta je najoštrije na svetu?

NEBOJŠA:

Istina!

4. EFEKAT

Od Nebojše poleti iskra i odleti visoko u nebo, iznad zamka. Iskra leti velikom brzinom i svetleći kruži na noćnom nebu Beograda. Padne, poput bombe, na jedan deo grada i izazove eksploziju. Iz eksplozije izroni naslov filma LAND OF TRUTH LOVE AND FREEDOM.

Za to vreme se u offu nastavlja razgovor carice i Nebojše.

CARICA (off):

A najjače?

NEBOJŠA (off):

Ljubav!

CARICA (off):

Šta je najlepše na svetu?

NEBOJŠA (off):

Sloboda!

Iskra i dalje kruži nad Beogradom i još jednom padne na grad. Još jedna eksplozija.

5. EFEKAT

Posle eksplozije, iskra odleti pravo u oči Markovića koji spava.

6. EFEKAT

Marković otvori oči. Iskra treperi i gasi se u njegovim očima. On unezvereno gleda prema gore.

ZATAMNJENJE

7. ENT (Atomsko sklonište) MRAK

Hodnik u jednom beogradskom atomskom skloništu je u potpunom mraku. U dnu hodnika se upali šibica. Medicinska sestra, duge plave kose, pali sveću i stavlja je na sto. Preko ekrana se pojavljuje natpis: **SPRING IN SERBIA 1999.**

Medicinska sestra kreće ka kameri i upali još jednu sveću u narednoj prostoriji. Zatim se sasvim približi kameri i upali sveću koja se nalazi na stolu, tik pred objektivom kamere. Kraj sveće je čaša, do pola napunjena vodom. Medicinska sestra izađe iz prostorije.

Za stolom sedi Boris u bolničkoj pidžami koji bezizražajno gleda ispred sebe. Boris podigne pogled. Pogleda u sveću, pa u čašu. U istoj prostoriji je i Marković, čovek kome je Nebojšina iskra uletela u oči. On leži budan u svom krevetu i gleda u strop. Začuje se daleka detonacija. Voda u časi malo zadrhti, sveća se zadrma.

BORIS:

Kada se ovo završi može da se snimi rimejk "Stalkera" u zonama koje su ovi izrovali. Kao, viša civilizacija je došla da poseti našu zemlju, a onda radoznali turisti dolaze da vide srušene zgrade i fabrike. Domoroci su Stalker i koji ih sprovode kroz zone i pokazuju im parčiće tomahavka sa uranijumom.

Boris spusti ruke na sto i položi glavu na njih. Gleda u čašu pogledom koji je imala devojčica na početku filma "Stalker".

MARKOVIĆ:

A šta si ti mali? Neki filmadžija? Ovi kažu da si bio u televiziji kada je pogođena...

Boris gleda u času koja se ne pomera. Smeška se.

BORIS:

Jedino što ja ne znam k'o ona mala da to pomeram. Telekineza i te stvari... Ja sam montažer. Montirao sam tamo kada je roknulo.

Boris ustane i sedne na svoj krevet, pored Markovićevog.

MARKOVIĆ:

A i ti si znači radio one svinjarije za njihov dnevnik? Sine, to je istina došla po svoje. Zato oni misle da si ti lud. A ne znaju da je On istina i da uvek na kraju sudi...

Boris čuti i gleda u Markovića.

MARKOVIĆ:

Ja sam ubijao ljude kao mlad. Bio sam mladi komunistički islednik i ubijao sam ih kao muve. To je tako jednostavno da se ubije. Oni te gledaju, plaču, kukaju, a ti ih ubiješ i gotovo... Posle se vraćaju i ti bi hteo da popraviš, ali je kasno. Zato istina dolazi po mene da mi presudi, a ovi misle da sam ja lud... Nije trebalo to da radiš. To se uvek vraća... Možda je došlo i po tebe.

Boris se osloni jednim ramenom na metalno uzglavlje bolničkog kreveta i obori pogled.

MARKOVIĆ:

A jesi li ti bio u zgradi kada je pala bomba?

BORIS:

A-ha.

Boris pogleda Markovića pravo u oči.

BORIS:

Montirao sam spot za novu patriotsku pesmu. I ono, baš na keca nađem rez da stavim nekog majmuna kako preskače bodljikavu žicu, pa na to da na pokret nastavim mig 29 kako uzleće... A ono...

8. Arhivski snimak eksplozije

Bomba pogađa veliku zgradu. Eksplozija.

9. Odlomak iz dokumentarnog filma "Anatomija bola"

Dokumentarni materijal na kojem se vide potresni prizori kada spasilačke ekipe izvlače posmrtno ostatke žrtava bombardovanja zgrade RTS-a. Ruševina zgrade RTS-a.

10. ENT (Atomsko sklonište) MRAK

Boris je oslonio glavu na metalno uzglavlje kreveta.

BORIS:

Dva nula šest...

11. Odlomak iz dokumentarnog filma "Anatomija bola"

Dokumentarni materijal na kojem se vide prizori televizijskog studija, rasturenog od udara bombe. Na podu je fotografija Grete Garbo. Na ekranu piše: 2:06 AM. Sat na zidu je stao u 2:06. Spasilačka ekipa pokušava da otvori vrata na drugom studiju.

12. ENT (Atomsko sklonište) MRAK

Borisov pogled je nemiran.

BORIS:

Izvadili su me potpuno celog i doveli ovamo.

13. Odlomak iz dokumentarnog filma "Anatomija bola"

Spasilačka ekipa izvlači leš iz ruševina. Jedan spasilac dodaje nekome prsten koji je pronašao – neko će možda biti identifikovan po prstenu.

14. ENT (Atomsko sklonište) MRAK

Boris zatvori oči i uzdahne.

BORIS:

Sigurno će snimiti neki dokumentarni film, kada se ovo završi.

15. Odlomak iz dokumentarnog filma "Anatomija bola"

Lekar forenzičar daje izjavu. Spasilačke ekipe izvlače posmrtno ostatke nastradalih ljudi.

ZATAMNJENJE

16. ENT (Hodnici u atomskom skloništu) MRAK

U atomsko sklonište ulazi krupan bolničar Debeli, a za njim idu dva električara koji u rukama nose torbu sa alatom i merdevine. Debeli nosi u ruci upaljenu sveću i vodi električare ka instalacijama koje treba da poprave.

BOLNIČAR DEBELI:

Ajd' ovuda, 'ajmo majstori. Ovde su vam ti osigurači. Ne možete da verujete šta nam se dešava sa ovom strujom za vreme bombardovanja! Pazi, nema nigde sveća da se kupe u celom gradu. Narod poludeo - kupuje po sto sveća. Ko da su, Bože me oprost, iz ove ustanove. Ustvari, ovi moji su, bre, pametniji od njih... A vas su kažete iz komande poslali?

Debeli izlazi iz kadra. Električari su veoma ozbiljni. Pošto su izašli iz kadra plamen sveće se umiri.

17. ENT (Soba načelnice psihijatrije u skloništu) MRAK

U sobi načelnice psihijatrijskog odeljenja, osvetljenoj jednom svećom, sede načelnica i tri lekara. Načelnica gleda u papire ispred sebe. Prelistava medicinski karton. Doktor Despotović, najbliži načelnici, ponaša se servilno. On ima u ruci baterijsku lampu i osvetljava ostale lekare kad god oni nešto govore.

NAČELNICA:

A onaj snimatelj sa RTS-a?

PRVI PSIHIJATAR:

Montažer?

NAČELNICA:

Molim?

PRVI PSIHIJATAR:

Boris je mladi diplomirani montažer. Znate, on je montirao priloge...

DR DESPOTOVIĆ:

Radio je priloge na televiziji. Partijski kongresi, protokol Predsednika Republike, informativni program. Kažu da je bio dosta uspešan u tome i da je posebnu energiju ulagao u taj posao.

NAČELNICA:

Radio je priloge o Predsedniku? A koja je njegova dijagnoza, kolege?

Njih trojica se zgledaju. Načelnica očekuje odgovor.

DRUGI PSIHIJATAR:

Pa ne znam ja... Ja sam pacijenta samo primio i otvorio mu karton.

PRVI PSIHIJATAR:

Hormonalni debalans. Jak oblik jezgrovné neuroze, akutno iniciran.

DR DESPOTOVIĆ:

U svakom slučaju, radi se o poremećaju percepcije stvarnosti... Sa jakim libido kompleksom.

DRUGI PSIHIJATAR:

Mada, neki testovi ukazuju na elemente shizofrenije.

DR DESPOTOVIĆ:

Isključivo je u pitanju poremećaj mašte... Da ne mešamo neke stvari...

Sva trojica deluju kao studenti koji nisu spremili ispit. Načelnica ih posmatra kao nezrele dečake.

PRVI PSIHIJATAR:

Naglašena je nacistička, hteo sam da kažem narcistička ličnost.

NAČELNICA:

Dakle, jednom rečju – vi nemate dijagnozu.

Načelnica gleda u papire sa raznim testovima.

NAČELNICA:

Dobro... Uradiću ja jednog Roršaha sa njim. Dovedite ga, kolega Despotoviću.

DR DESPOTOVIĆ:

Ja bih se protivio Roršahu. U slučaju poremećaja mašte, Roršah daje vrlo, vrlo neobične rezultate. Zbog poremećaja mašte, znate, i...

NAČELNICA:

Kolega Despotoviću, dovedite pacijenta.

18. Odlomak iz filma "Čudotvorni mač"

Nebojša ima šlem na glavi, a u rukama mač i štit. Prikrada se Baš-Čeliku. Neki glas ga pozove: "Nebojša"! On se trgne, pogleda u stranu i zamalo da primi udarac od Baš-Čelika. Nebojša i Baš-Čelik se mačuju. Nebojša pobeđuje u dvoboju. Baš-Čelik se, uz bolni krik, stropoštava sa zidina svog dvorca. U tom trenutku ulaze naoružani ljudi uz pobedonosne pokliče. Nebojša pronalazi svoju voljenu. Oni se zagrlje i poljube.

19. EFEKAT

Iz Nebojšinog poljupca izlazi iskra koja spiralno odleti u atomsko sklonište. Iskra udari u upaljenu sveću na stolu i obori je, obori lekove koji su kraj kreveta i odbije se o zid, a zatim uleti u oči Markoviću koji spava.

20. ENT (Bolesnička soba u skloništu) MRAK

Marković otvori oči. Svetlost se za trenutak zaustavi kraj njegove glave, a onda mu uđe u oči. Nestane u njima, kao da se ulije u beonjače. Marković se strese i počinje da bunca.

MARKOVIĆ:

Došao je po mene...

Boris se prene iz sna i pogleda u Markovića.

MARKOVIĆ:

Došao je po mene. Jesi li video kako je došao?

Markoviću prilazi medicinska sestra. Ona je tamnokosa i blagog izraza lica. Seda kraj njega na krevet i uhvati ga za ruku.

MEDICINSKA SESTRA:

Markoviću, šta je ponovo sa vama? Opet rušite stvari.

MARKOVIĆ:

Došao je po mene... Na mene je došao red da izađem pred istinu... Tu je prošla svetlost i oborila te stvari...

MEDICINSKA SESTRA:

Opet ste videli svetlost?

MARKOVIĆ:

Da.

MEDICINSKA SESTRA:

Mmm, a možda ste i zvuke čuli?

Marković rezignirano odmahne glavom.

MARKOVIĆ:

Ne znate vi ništa. Ne znate vi kako je kada on dođe. On je istina.

Boris zatvori oči. Sluša Markovića.

MARKOVIĆ:

A istina je najoštrija! I nisam ja Marković, ja sam Nebojša. Koliko puta sam vam rekao... Nebojša!

MEDICINSKA SESTRA:

Nebojša, dobro. Ako ste Nebojša, nemojte se onda bojati. Biće sve u redu.

Ona se okrene ka Borisu. Markoviću zasvetle iskre u očima.

MEDICINSKA SESTRA:

'Ajmo Borise, hoće načelnica da te vidi.

Boris naglo ustaje.

MEDICINSKA SESTRA:

Samo polako, Borise.

Boris izlazi iz sobe prateći medicinsku sestru. Marković ostaje da leži i ljutito mrmlija.

MARKOVIĆ:

Vi ništa ne znate... Nisam ja lud... Vozili se brodom bezbožnici i pomagali...

21. ENT (Hodnici u atomskom skloništu)**MRAK**

Boris kreće za medicinskom sestrom hodnicima atomskog skloništa. Povremeno sve posmatramo iz vizure njegovog subjektivnog kadra. Sve je osvetljeno samo svetlošću sveća koje su zapaljene tu i tamo. Medicinska sestra i Boris ćutke prolaze kroz hodnike i posmatraju šta se u njima dešava. Slika je naglašeno usporena. Dostiže prirodnu brzinu samo u trenucima sinhronih kadrova za vreme kojih se zvuci dijaloga naglašeno jasno i razgovetno čuju.

Na jednom stolu, u položaju majmuna koji se češka po grudima, čuči pacijent u bolničkoj pidžami i ispušta neartikulisane zvuke. Iz jednog hodnika naglo ulazi medicinska sestra Mirela koja uperi snop svetlosti iz baterijske lampe u bolesnika.

MEDICINSKA SESTRA MIRELA:

Slušaj bre, majmune, silazi odatle!

Bolesnik na njene reči reaguje naglašenim imitiranjem aktuelnih političara.

BOLESNIK:

Slušao sam ja o tebi od Dragana. Kol'ko krava daje mleka drugarice?

MEDICINSKA SESTRA MIRELA:

Majmune silazi, sad ću da ti dam jedan morfijum!

Bolesnik, i dalje u položaju majmuna, nastavlja još naglašenije da imitira političare.

BOLESNIK:

Ti si stvani plaćenik, kuv-vo demokvatska!

MEDICINSKA SESTRA MIRELA:

Ja ću tebi ludačku košulju, idiote!

BOLESNIK:

Više bih voleo morfijum drugarice...

Boris sa medicinskom sestrom skreće u sledeći hodnik. Tamo nailaze na trudnicu Macu. Ona puhće i očigledno je da je pred porođajem. Maca kreće prema psihijatrijskom odeljenju, ali je u tome sprečava ginekolog Boda koji je u hirurškoj uniformi.

GINEKOLOG BODA:

Ne, ne, majko... Tamo je psihijatrija. Idi lepo tamo i lezi, spremi se, sad ću ja...

Maca je zbunjena, ali posluša lekara i odlazi u prostoriju u kojoj se nalazi porodilište. Ginekolog se okrene ka hodniku psihijatrije.

GINEKOLOG BODA:

Psihijatrija, je l' može to malo tiše ljudi? Pa, porađamo ovde...

Iz porodilišta izlazi Gru sa malom kamerom.

GRU:

Doktore...

Ginekolog Boda ga saosećajno obgrli oko ramena.

GINEKOLOG BODA:

Kaži...

GRU:

Doktore, mogu ja da snimam porođaj moje žene?

GINEKOLOG BODA:

A što da ne može. Ajde, snimaj. Pa kad mogu oni narkomani, oni muzičari...

Ginekolog Boda gurkanjem usmerava Grua da udje u porodilišni deo skloništa. Okrene se još jednom u pravcu psihijatrijskog odeljenja.

GINEKOLOG BODA:

Tiše, molim vas!

Ginekolog Boda ulazi zajedno sa Gruom u porodilište.

GINEKOLOG BODA (off):

Kako se zoveš...? Sting, je li?

Boris i medicinska sestra idu dalje hodnicima. Medicinska sestra se veoma obazrivo kreće.

BOLNIČAR DEBELI (off):

Rasturiše ... Reko', rasturiše ceo sistem elektroprivrede.

Boris i medicinska sestra ulaze u prostoriju iz koje se čuo glas bolničara. Tu su bolničar Debeli i dva električara. Jedan električar sa varilačkim naočarima je na merdevinama i brusilicom šlajfuje nešto oko prekidača za struju. Drugi, crnokosi, mu pridržava merdevine. Od šlajferice naokolo pršte iskre i jako osvetljavaju hodnik. Bolničar Debeli gleda šta rade i pokušava da govori u pauzama zvuka koji pravi šlajferica.

BOLNIČAR DEBELI:

A je li, a otkud vama struja? Da se uključimo mi malo na tu vašu struju, a?

Električari čute i rade. Električar koji pridržava merdevine usmeri uključenu baterijsku lampu pravo u kameru..

22. FLEŠBEK

Đorđe je uperio revolver u nekoga i povukao obarač. Revolver opaljuje. Snimak je crno-beli.

23. ENT (Hodnici u atomskom skloništu) MRAK

Boris deluje potpuno zbunjeno. Nastavlja da hoda.

24. ARHIVSKI MATERIJAL

Snimci dejstva PVO na noćnom nebu Beograda.

25. ENT (Soba načelnice psihijatrije u skloništu) MRAK

Soba je osvetljena samo jednom svećom. Boris sedi za stolom, a preko puta njega sedi načelnica psihijatrije. Načelnica gleda u papire sa beleškama o Borisovoj bolesti. Boris je merka. Veoma pristojno, ali je merka.

NAČELNICA:

Ti si sa starim Markovićem u sobi?

BORIS:

Čika Nebojša je skroz OK. On je ubijao ljude i sada osnovano pretpostavlja da dolazi Bog da mu sudi.

Načelnica ostavlja papire i zainteresovano pogleda u Borisa.

BORIS:

Verovatno je i sa mnom tako. Ja mu dođem k'o onaj što je ložio peći u Aušvicu. Čika Nebojša kaže da sam ja aktivno vršio genocid nad narodom i da je sad došlo vreme da platim. Vi mislite da sam lud, a verovatno je kao što kaže čika Nebojša. Veoma oštra naplata.

NAČELNICA:

Nemoj da si tako uznemiren Borise. Nikome nije lako ovih dana... Ti si radio na televiziji kao montažer? U čemu se sastojao tvoj posao? Ti nisi novinar, nisi režirao, je l' tako?

BORIS:

Scenario, režija, montaža... To smo studirali, a onda su nam te reči uzeli i uništili kao i većinu drugih reči u ovoj zemlji. Zemlja, nacija, ljubav, istina... Sve smo to umakali u govna deset godina i evo nam ga sada. Evo ga i meni. Ja sam se zab bavao, a sada mi nije dobro. Stvarno mi nije dobro, doktorka.

NAČELNICA:

Znam, Borise. Nemoj da se sekiraš, sve će se to srediti.

Načelnica je naglašeno taktična. Boris govori veoma brzo.

BORIS:

'Oće kurac da se sredi, šta će da se sredil 'Oće istina o nama da prodre u svet? Ne daj Bože da istina o nama prodre u svet. Šta vi radite? Pokušavate da mi nađete dijagnozu?

26. ARHIVSKI MATERIJAL

Snimak udara rakete.

27. ENT (Soba načelnice psihijatrije u skloništu) MRAK

Boris sve brže govori.

BORIS:

Znaš kada ćete da mi nađete dijagnozu? Kad ja nađem ime za stilsku figuru kojom je Verhoven napravio "Staršiptruperse". Moj mozak je sada kao ti besmisleni, a fenomenalni filmovi! O čemu se tu uopšte radi? I da li je smešno ili nije? Je l' se oni zajebavaju ili ne...? I zašto toliki ljudi umiru...? I sve te bube... Ustvari efekti su to, a ne bube. Ali baš to što su to efekti, a i bube su - to je moja dijagnoza.

NAČELNICA:

Znam Borise da su moje kolege puno razgovarale sa tobom i da im nije... Mislim, svima nama nije baš najjasnije, ali mi smo tu da ti pomognemo. Mi nismo publika, nismo filmski kritičari, a ti nisi film da...

BORIS:

Jesam. Ja sam film. Film je Ja. Filmovi su ljudi koji su u filmovima. To je tajna koju mogu da vam kažem kao psihijatar filma. 'Ajde sad vi.

NAČELNICA:

Ja... ću da ti pokažem neke slike, a ti treba da mi kažeš sve što vidiš...

Načelnica uzima karte sa Roršarhovim mrljama. Boris se ozari kada ih ugleda.

BORIS:

Roršarha ćemo da radimo? Jao, konačno ću da vidim Roršarha. Tako me zanima šta je taj stari pametnjaković radio tolike godine. Zamislite, tražio sam na internetu. Ima. Sedamdesetpet dolara, tri sajta. Može da se naruči... A vi to koristite kao tajnu alatku na kraju dvadesetog veka. Pet crno belih, pet u boji. Mešanje tehnike. To volim... Dajte da vidim.

NAČELNICA:

Šta ti znaš o Roršarhovom testu?

BORIS (smeška se):

Sve. Sve što može da se pročita u vašim udžbenicima. Prvo, mi smo na akademiji imali psihologiju. Kao, psihologija i umetnost... Drugo, svaki student prve godine režije piše priču o ribi koja je završila u ludari kao podvojena ličnost. Uopšte, psihijatrija i film su manje-više rođaci, vršnjaci.

NAČELNICA:

M-hm...

BORIS:

Svi ti filmovi o psihijatriji... Hičkok!

28. ARHIVSKI MATERIJAL

Udar bombe.

29. ENT (Soba načelnice psihijatrije u skloništu) MRAK

Boris je prilično povisio ton.

BORIS:

Pa, čak i Bergman!

30. ARHIVSKI MATERIJAL

Dva udara bombi.

31. ENT (Soba načelnice psihijatrije u skloništu) MRAK

Načelnica strpljivo sluša.

BORIS:

I svi ti filmovi o slučajevima podvojenih ličnosti... Kliše je da nikada nije onako kako psihijatar misli nego je uvek, na neki način, istina ono što psihijatri misle da je neka vrsta ludila.

32. ARHIVSKI MATERIJAL

Bombe.

33. ENT (Soba načelnice psihijatrije u skloništu) MRAK

Boris postaje konfuzan.

BORIS:

Šesto čulo, šesta umetnost. Vi hipnotišete, mi hipnotišemo. Ložite se šta je to ispod ponašanja i govora... A to isto radi i film. Siroti Romer - samo to i radi. Vi arhetipovi, mi arhetipovi. Mi nadrealizam, vi teorije ličnosti. Vi bihejviorizam, mi novi talas. Pa, onda Konrad Lorenc! Dobro, nije on baš od vaših, ali sve je to toliko uticalo na Hičkoka... Sve to posmatranje... To isto radi kamera. I ne samo kamera, nego cela priča filma služi kao metod posmatranja ljudskog ponašanja. Isto kao i ta pravila kod Roršarha. Sve te funkcije... F 1, 2 i 3, pod G sa varijantama iz B. Isto kao pravila dramaturgije - sve što kažeš može da se skocka u značenje... Gledao sam jedan film o pacijentu koji je lekarev apstraktni crtež uporedio sa Roršahovom mrljom. Je l' si gledala taj film? Pardon, jeste li gledali taj film? Mislim, moram da pređem na vi. Mi, ipak, imamo odnos lekar - pacijent.

NAČELNICA:

To nije bitno. Važan je odnos poverenja koji postoji između nas dvoje.

BORIS:

Dobro, ali mi nismo jednaki.

NAČELNICA:

Ne postoje dve iste stvari.

BORIS:

Jesi gledala taj film?

NAČELNICA:

Ne.

BORIS:

Igra onaj Argentinac... Kako se zove...? Hektor ... Igra policajca u "Američkom žigolu". Oblači se, onako, bezveze... Ima zelene košulje sa

velikom kragnom. Ričard Gir ga stalno zeza da se loše oblači, pa mu zato, kao, ne ide sa ribama.

NAČELNICA:

Onaj sa sitnim očima?

BORIS:

E, baš taj! A igrao je još u jednom filmu... Jao, kako se zove? On je advokat koji obara sve ribe i čak kresne trudnicu u buretu punom vina! Evo, sada govorim kao ludak... ?

Načelnica ga posmatra bez reči.

BORIS:

Mogu samo da pogledam?...

Boris uzima prvu kartu i posmatra je.

BORIS:

Čoveče, stari majstor... I vidiš kako lepo počinje. Odmah stavi stvari na svoje mesto... Matori perverznejak. Pazi, muško i žensko! Jao, šta je radio tolike godine...?

Načelnica se zainteresuje na način psihijatra. Priprema se da zapiše ono što će Boris da kaže.

NAČELNICA:

Kaži Borise. Reci sve što ti padne na pamet... Vidiš muško i žensko?

BORIS:

Nema šta da mi pada na pamet. Matori Švajcarac je sve to lepo skockao. Evo, pravi početak filma... Momak i devojka. I to na krevetu...

Načelnica posmatra Borisa. Boris gleda u mrlju.

34 EFEKAT

Roršarhova mrlja u Borisovim rukama se, uz pomoć morfinga, pretvara u prvi kadar Borisovog "filma". Mrlja se razliva u likove Đorđa i Biljane koji spavaju. Oni su neoštri i tamni, a beli čarsaf oštar. Izoštri se Biljana.

35. ENT (Spavaća soba u Đorđevom stanu) JUTRO

Biljana otvori oči. Gleda u Đorđa. Dodirne ga prstom po vrhu nosa.

BORIS (off):

Ona ga nešto laže...

Đorđe otvori oči, a Biljana hitro zatvori oči.

BORIS (off):

Ali, Boga mi, i on laže nju...

Đorđe nežno prevuče prstom preko Biljanine brade. Ona otvori oči, a on ih hitro zatvori.

BILJANA (šapatom):

Đorđe... Đorđe, je li spavaš?

Đorđe se još uvek pretvara da spava.

BILJANA:

Ne foliraj se, ne spavaš. Diži se!

Biljana ustaje i izlazi iz kadra. Đorđe protrlja oči i gleda za njom. Posmatra je dok se oblači.

ĐORĐE:

Lepa si... Mogla bi malo češće da dođeš ... Da prespavaš.

BILJANA:

Ne mogu. Mama se ljuti kad ostanem noću kod dečka... Kol'ko je sati?
Moram da idem.

Đorđe pogleda u svoj ručni sat. Kucne prstom u njega.

ĐORĐE:

Ne radi.

Biljana sedne na krevet. Zakopčava košulju.

BILJANA:

Što ja stalno kasnim?

ĐORĐE:

Gde ideš?

BILJANA:

Idem, ovaj... Na fakultet. Danas imam predavanja celog dana.

ĐORĐE:

Ti, bre, imaš neki mnogo ozbiljan fakultet. Ne mogu nigde da te nađem preko dana.

BILJANA:

Pa nije, nego sam ja ozbiljna studentkinja. Što? Je l' to nešto neobično? Je l' ja izgledam ko glupača?

ĐORĐE:

Pa, malo je neobično.

BILJANA:

A normalno je da se ti izležavaš do podne, a da se baviš biznisom. Koji ti je to biznis, majke ti?

Biljana uzme duksericu sa kreveta i baci je Đorđu na glavu. Đorđe sklanja duksericu sa svoje glave.

ĐORĐE:

Advertajzing. Baš imam neki sastanak popodne.

Đorđe uključi televizor. Biljana obuva cipele.

BILJANA:

A! Dobro...

Na ekranu je odlomak iz filma "Konan".

ĐORĐE:

Kada ćemo da se vidimo?

BILJANA:

Sutra uveče.

ĐORĐE:

Što sutra uveče?

BILJANA:

Pa, ne mogu danas. Idem sa mamom.

Biljana prilazi Đorđu i čučne pored kreveta. Zaklanja mu pogled na TV-ekran.

ĐORĐE:

Gde ideš?

BILJANA:

Idem u neku posetu. Znaš šta...? Znaš zašto ja tebe volim?

ĐORĐE:

Zato što sam zgodan.

BILJANA (smeši se):

Zato što me ne ispituješ. Vidimo se.

ĐORĐE:

Ćao!

Biljana odlazi. Đorđe gleda TV. Konan izgovara šta je najbolje u životu.

36. EFEKAT

Đorđevo telo i televizor se pretapaju u mrlju na prvoj Roršahovoj karti.

37. ENT (Soba načelnice psihijatrije u skloništu) MRAK

Boris se drži šakama za glavu i udubljeno gleda u Roršahovu mrlju.

NAČELNICA (nežno):

Borise... Borise...

Boris ne reaguje.

38. EFEKAT

Mrlja se ponovo razliva, pomoću morfinga. Ovog puta se pretapa u dve devojčice i jedan spomenik.

39. EXT (Zoološki vrt) DAN

Mala devojčica stoji i pokazuje prstićem u pravcu nečega. Pored nje čuči njena malo starija sestra Vera.

VERINA MLADA SESTRA:

Ta to?

VERA:

To je majmun Sami.

VERINA MLADA SESTRA:

Mamun Sami...

Na postamentu spomenika je buket cveća. Pored bronzanog spomenika majmunu Samiju sedne njihov otac Milutin. Milutin je u kožnoj jakni, ima malo dužu kosu i naočari koje, poput varilačkih, potpuno prijanjaju uz lice. On im objašnjava o kakvom je spomeniku reč.

MILUTIN:

To je majmun Sami. Ustvari, to je spomenik majmunu Samiju. Kada je otkrivan ovaj spomenik, jedan naš poznati književnik je držao govor i rekao: "To je prvi majmun kome je podignut spomenik". A iz publike viču: "Nije, nije!".

VERA:

Tata, a je l' on tu sahranjen?

MILUTIN (zbunjeno):

Ma, nije sahranjen. Nisu valjda sahranili majmuna u zoološkom vrtu...? A možda i jesu...?

40. **EFEKAT**

Silueta spomenika i Milutinova figura se prelivaju u mrlju na Roršahovoj karti.

GRU (glas off):

Milutine!

MILUTIN (glas off):

Ej, Gru...

41. **ENT (Soba načelnice psihijatrije u skloništu) MRAK**

Načelnica gleda u Borisa.

NAČELNICA:

Borise...

Boris se trgne i pogleda u načelnicu.

NAČELNICA:

Borise, da li ti to sve to vidiš na ovoj prvoj slici ili mi pričaš neku svoju staru priču?

Boris deluje iznenađeno.

BORIS:

Pa, dobro doktorka, je l' vi verujete vašem Roršarhu ili ne? Je l' mogu da pogledam sledeću? Siguran sam da se nastavlja.

Boris uzima drugu kartu i osmehne se.

BORIS:

Evo, tačno... Evo, skoro pa rez na pokret... I opet odraz u ogledalu. Ovaj matori baš voli dvostruki identitet.

42. EFEKAT

Mrlja sa druge Roršahove karte se pretvara u sledeći kadar Borisovog "filma":
Milutin i Gru se sreću.

43. EXT (Zoološki vrt) DAN

Milutin i Gru se rukuju. Kreću u šetnju pored kaveza sa životinjama. Deca odlaze da se igraju.

MILUTIN:

Pa, kako je Gru? Kako momački život?

GRU:

Ma, evo, neispavan sam. Jutros sam se jedva oslobodio one ribe.

MILUTIN:

One od letos?

GRU:

A-ha. Ona nije normalna. Ne zna "ne" da kaže. Komšije me stalno zezaju:
"A, opet nešto privodiš?"

MILUTIN:

Poznajem neke muzičke menadžere... Ti imaš dobar outfit, imaš te fenomenalne žvake, uzmeš ritam mašinu...

GRU:

Da, da. Ne znam samo da li mi se isplati da menjam posao?

MILUTIN:

Meni se ne isplati da ti menjaš posao... Sinoć si me kasno zvao...

GRU:

Da, da. Evo, donosim ti po običaju...

Gru dodaje Milutinu koverat. On ga otvori i pogleda fotografiju koja je u kovertu.

MILUTIN:

Ovo je posao?

GRU:

Da. To je to.

MILUTIN:

Unutra sve piše?

GRU:

Da. Sve ti kažu, kao i obično.

MILUTIN:

Pretpostavljam da je brzo, pošto si me zvao.

GRU:

Da, jako brzo.

MILUTIN:

A scenario?

GRU:

Čisto.

MILUTIN:

Znači, Đorđe i ja.

GRU:

Kako tvoj film napreduje?

MILUTIN:

Pa, napreduje... Kad god mi daš ovako koverat, pola toga ide u stranu za film...

GRU:

Sve više se osećam kao tvoj filmski producent.

MILUTIN:

Znaš šta, s obzirom na poreklo ovog novca, pravi si filmski producent.

GRU:

Pazi tamo na decu.

44. EXT (Zoološki vrt, u blizini kaveza sa vukovima) DAN

Vera i njena mlađa sestra se drže za ruke i šetaju se živopisnim delom zoološkog vrta.

MILUTIN (off):

Vera! Pa, nemoj do vukova da je vodiš!

VERA:

Dobro, bre, što si dosadan!

45. EXT (Gradska ulica) DAN

Dve kamere snimaju kroz staklo (od preko puta ulice). Milutin i Đorđe sede u kafeu, kao u izlogu.

46. ENT (Kafe) DAN

Milutin i Đorđe sede za stolom pored staklenog zida kroz koji se vidi prometna ulica. Konobar očekuje porudžbinu od njih dvojice. Milutin je neodlučan.

MILUTIN:

Uf, šta ću ja? Ja ću... nes kafu, možda?

KONOBAR:

Nes kafu nemamo.

MILUTIN:

Onda imate espresso?

KONOBAR:

Espresso, da.

MILUTIN:

Za mene espresso onda.

KONOBAR (Đorđu):

Za Vas?

ĐORĐE:

Meni jedan viski sa ledom. Dupli. Džoni Voker. (Milutinu) 'Oćeš ti još nešto da uzmeš?

MILUTIN:

Neću, neću, hvala. Espresso samo.

ĐORĐE:

Šta je? Štediš?

MILUTIN:

Štedim. Pare su za štednju ili za trošenje. Šta radiš ti? Trošiš?

ĐORĐE:

Trošim.

MILUTIN:

Na šta?

ĐORĐE:

Trošim na ribe. Imam neku opasnu ribu. Baš sam se primio.

MILUTIN:

Pa, radi to dok možeš. Posle nastupa period štednje.

ĐORĐE:

Znači štediš žešće. Za šta štediš? Porodica ili film?

MILUTIN:

Trošim na porodicu, štedim za film... Hoću da snimim film za decu, pošto nema smisla za odrasle snimati filmove... A moram sam da nađem pare, nema druge... Kakva ti je riba?

ĐORĐE:

Dolazi kod mene na gajbu. Sve ono...

MILUTIN:

Stalna veza?

ĐORĐE:

Primio sam se. Na nju trošim najviše.

Konobar prilazi stolu i donosi im viski i kafu.

KONOBAR:

Dupli viski.

Konobar spušta piće na sto ispred Đorđa i Milutina.

ĐORĐE (konobaru):

Hvala.

MILUTIN (konobaru):

Hvala.

Konobar odlazi. Milutin vadi koverat koji je dobio od Grua i dodaje ga Đorđu.

MILUTIN:

Evo ti ga posao za sutra.

Đorđe vadi fotografiju iz koverta. Iznenaden je.

ĐORĐE:

E, Debeli, jebo te!

MILUTIN:

Znaš Milorada?

ĐORĐE:

Znam ga godinama bre, ortak mi je. Ali, OK. To je to.

MILUTIN:

Pa, čekaj, znaš ga, ono... gajba, gde je šta?

ĐORĐE:

Da, sve znam. Gde je gajba, raspored na gajbi... Posao nije frka... Sutra možemo da odradimo sve.

MILUTIN:

Znači, čist zicer!

ĐORĐE:

Da, zicer.

Milutin ispija espresso.

MILUTIN:

Pazi, varijanta je brzo i čisto. Onda, možemo sutra u dva da se nađemo i odmah da odradimo posao.

ĐORĐE:

OK. Sećaš se, kad smo bili klinci, one fore... Aj em a kiler...

MILUTIN (iskvarenim naglaskom):

Aj em a kiler. Aj kil pipl for mani. Bat ju ar maj frend, aj kil ju for nating. Da, da... Ludilo je taj rani pubertet... Šta je to bilo? Neki film, strip?

ĐORĐE:

Pa, film, ja mislim film...

MILUTIN:

Đorđe, sutra u dvojku u Jovanovoj.

ĐORĐE:

OK.

MILUTIN:

Ti me pokupiš i odradimo.

Konobar prilazi stolu.

MILUTIN:

Evo ti ga frend. Ti voliš da trošiš. Ti ćeš da platiš ovo, a?

ĐORĐE:

Važi, OK.

MILUTIN:

Ćao, Đorđe!

Milutin odlazi. Đorđe ispija viski.

47. EXT (Ulica) JUTRO

Đorđe hoda ulicom. Ugasi opušak o obližnji kontejner. Pedantno ga ubaci unutra. Skrene za ćošak. Hoda drugom ulicom. Prelazi ulicu i kupuje novine na kiosku. Ulazi u drugu malu ulicu. Ulazi u starinsku pekaru.

48. ENT (Hodnik u Đorđevoj zgradi) JUTRO

Đorđe se penje uz stepenice hodnika zgrade u kojoj stanuje. Sa sobom nosi novine, burek i jogurt. Otključava vrata svog stana i ulazi.

49. ENT (Kuhinja u Đorđevom stanu) JUTRO

Đorđe čita novine. Večernje novosti! Veliki naslov: "IZDRŽALI". Đorđe okrene stranu sa oglasima i čita oglase agencija za pratnju. Slike devojaka i brojevi telefona. "Elit", "Eros"... Đorđe se zainteresuje za oglas jedne od tih agencija. Okreće brojeve na telefonu.

ĐORĐE:

Alo? Agencija Pingvin...? Hteo bih da naručim jednu devojku... Zašto...?
Aha... Dobro, piši... 32... 10 ... 16... Đorđe... OK.

Đorđe zagriže burek. Telefon zazvoni. Đorđe podigne slušalicu.

50. ENT (Butik "Pingvin") DAN

Boda, vlasnik butika odnosno agencije za pratnju "Pingvin" sedi u fotelji pored niskog stola. Nasuprot njemu je Maca, vitka i lepa devojka. Boda telefonira.

BODA (obraća se Maci):

Evo je baš mušterija....

Maca ga gleda praznim pogledom.

BODA (u telefonsku slušalicu):

Dobar dan. Đorđe, vi ste...? Butik "Pingvin"... Da... Šta vas interesuje? Aha, iznenađenja! Pa to je sastavni deo našeg posla. Naravno, cena je malo viša, 300 maraka... Dobro, u redu... Ja mogu neku da vam preporučim ako vi nemate konkretan zahtev. Evo, imam ovde Macu, 20 godina, 170... A, ne? Pa, u redu. Znači, imate poverenja u moj izbor. Bićete svakako zadovoljni. Jedini naš uslov je da pre usluge dođete ovde i uplatite novac... Odmah posle toga vaš drug će biti... Sigurno, tako je... Dakle, adresa je: butik Pingvin... Lole Ribara 61. Očekujem vas, prijatno...

Boda spusti telefonsku slušalicu.

BODA:

Evo ovog poslića, ako vas interesuje on je vaš.

MACA:

Znate šta, ja baš nisam spremna, a i radim popodne.

BODA:

Aha, ja sam mislio da ste vi doneli konačnu odluku.

Maca ustaje i kreće niz stepenice koje vode u prizemlje butika.

MACA:

Znate kako... Jesam, ali mali grad... Ljudi posle kažu kurva.

BODA:

Ah, ako vas to brine, veliki Bernard Šo je dao objašnjenje za ...

MACA:

Ja odlično poznajem delo Bernarda Šoa, hvala...

BODA:

Tim pre, ovde su svi uglavnom akademski obrazovani građani. Sve naše devojke imaju fakultet.

MACA:

Prijatno.

BODA:

Prijatno. Javite se i tražite Bodu.

MACA:

Svakako ću se javiti. Doviđenja.

Maca silazi niz stepenice. U prizemlju butika je Mirela. Ona stoji pored izlaznih vrata butika, okrenuta je leđima Maci i gleda kroz izlog na ulicu.

BODA (dovikuje):

Mirela dušo, isprati koleginicu.

MIRELA:

Naravno...

Mirela se ni ne okrene u pravcu Mace koja izlazi iz butika. Samo gurne staklena ulazna vrata za njom. Vrata se zalupe. Boda sa galerije, kroz prozorsko staklo, posmatra Macu koja je izašla iz butika.

MIRELA:

Zevaš, zevaš...

BODA:

Ma ne, vidiš da je pametna devojka... Ideš u Čubrinu 1.

MIRELA:

Rekla sam ti da vodim decu na engleski. Doći ću kasnije, rekla sam mužu da pravimo popis.

BODA:

Čekaj, koga da pošaljem? Dolazi mi čovek.

MIRELA:

Pošalji neku fakultetski obrazovanu.

BODA:

U pičku ma...

MIRELA:

Čula sam te!

Mirela i Boda su u nekoj "šemi". Odnosi između njih su konfuzni. Kad razgovara telefonom, Boda deluje profesionalno, a u odnosima sa Mirelom potpuno amaterski i smotano. Boda se baš ne snalazi u ovom poslu.

51. ENT (Soba načelnice psihijatrije u skloništu) MRAK

Načelnica gleda zainteresovano u Borisa. Boris gleda u dve Roršahove karte ispred sebe, koje je poređao jednu do druge. Uzdahne.

NAČELNICA:

A šta je hteo da joj ispriča za Bernanda Šoa? Onu anegdotu kada se on cenjka sa onom damom? Da li bi bili prostitutka za kraljevski nakit? A posle, 'ajmo kod mene za dve funte. I šta vi mislite ko sam ja?

BORIS:

Da, da, to smo već utvrdili, sada se samo cenjkamo... Da to. A i ona je to znala.

NAČELNICA:

Dobro. Oni su ubice, one su kurve. I šta ćemo sad?

BORIS:

Ne znam ja doktoka Roršaha. Ko ovde crta gole žene, vi ili ja?

NAČELNICA:

Zato to i radimo. Koristimo nestrukturisanе stimuluse da bismo otkrili one faktore koji ostaju skriveni pri opažanju poznatih pojava.

BORIS:

Jao, znam to. Mogu da ti ispričam šta god hoćeš. Prave reči. Mogu da ti spojim TV kameru i tomahavk raketu na operacionom stolu doktora Frankenštajna i da ti dam sadržaje koji nemaju "zaštitini omotač": bombe, rane, razlivenu krv... Onda me upišete kao šizofrenika. Stavite me pod F, jedan, dva ili tri i biće sve OK. Ti napišeš knjigu o ponašanju psihijatrijskih bolesnika za vreme bombardovanja, a ja poslužim kao probni uzorak.

NAČELNICA:

Smiri se Borise... Možemo i da prekinemo ako te ovo uznemirava.

BORIS:

Ma, ne... Odličan mu je materijal... Samo je nekako previše životan i premalo je seksa. Nadam se da će biti nekih ubistava posle...

Načelnica mu dodaje treću Roršahovu kartu. Boris je pogleda i stavi iza prve dve.

BORIS:

Aha... Evo ga... Oštar rez.

52. EXT (Ulica ispred butika "Pingvin") DAN

Mirela izlazi iz butika. Ode niz ulicu. Automobil se zaustavlja u prednjem planu. Iz njega izlazi Đorđe i kreće ka butiku. Đorđe ulazi u butik. U prizemlju nema nikog.

BODA (off):

Evo!

Boda silazi niz stepenice u prizemlje butika. Ugleda Đorđa.

BODA:

Vi ste?

ĐORĐE:

Đorđe.

BODA:

A, drago mi je Đorđe!

ĐORĐE:

Takođe. Koliko?

BODA:

Pa, rekli smo trista.

Đorđe odmah plaća.

ĐORĐE:

Petsto. Da bude dobro i brzo.

BODA:

Bez brige, vidim da ste zahvalna mušterija i zato moram da vam pokažem katalog naših devojčica.

Boda se za trenutak okreće leđima Đorđu da bi otišao do kataloga, nastavljajući sa ljubaznom pričom. Đorđa ne interesuje njegova priča. On se okreće i izlazi iz butika.

BODA:

Imam jednu kao Demi Mur. Verujte mi, malo je pikantnija, ali ...

Boda se okreće ka Đorđu i tek tada shvata da je ovaj izašao iz butika. Boda podiže jednu novčanicu od 100 nemačkih maraka i okreće je prema svetlu da bi proverio njenu autentičnost.

53. EXT (Ulica ispred butika "Pingvin") DAN

Đorđe izlazi iz butika. Ulazi u svoj automobil koji je parkiran preko puta butika. Okreće automobil naglim zaokretom i oštrim startom odlazi niz ulicu. Kamera kreće niz ulicu, prateći Đorđev automobil. Iz suprotnog smera stiže taksi i zaustavlja se kraj trotoara, preko puta butika "Pingvin". Iz taksija izlazi Biljana. Ona pređe ulicu i krene u pravcu butika.

54. ENT (Soba načelnice psihijatrije u skloništu) MRAK

Načelnica pažljivo prati Borisovu priču.

NAČELNICA:

Aha, to je ona što ga je lagala na početku?

BORIS:

A-ha.

Boris uzima sledeću sliku. Stavlja je na njeno mesto, iza predhodne tri.

BORIS:

A šta je ovo? Ovo je neki holivudski film? A ne, hongkonški...

55. FLEŠBEK

Odlomak borilačke scene iz filma "Tai Chi".

56. ENT (Soba načelnice psihijatrije u skloništu) MRAK

Boris razvija priču.

BORIS:

A, to Đorđe odlazi u bioskop i tom prilikom mora da ubije dva nepažljiva gledaoca zato što nešto pričaju za vreme projekcije.

Načelnica se namršti.

BORIS:

Šalim se... Ne, to će da ispadne u montaži. Nešto mora i da ispadne. Uglavnom, prolazi vreme... Kao u francuskim filmovima, kada dugo ulaze i izlaze iz onih njihovih haustora...

57. EXT (Ulica ispred bioskopa) DAN

Đorđe izlazi iz bioskopa. Ulazi u obližnju poslastičarnicu. Kreće ka svom parkiranom automobilu, ali se onda predomisli jer mu je pažnju privukao izlog prodavnice "SWATCH" satova. Đorđe se malo zadrži ispred izloga, a zatim uđe u radnju.

58. EXT (Gradska ulica) DAN

Milutin čeka pored zida u jednoj beogradskoj ulici. Na raskrsnici se zaustavlja automobil koji vozi Đorđe. Milutin ulazi u automobil i seda na mesto suvozača.

MILUTIN:

'Ajmo

ĐORĐE:

Čekaj malo.

MILUTIN:

Šta da čekam?

ĐORĐE:

Napravio sam sranje, zajeb'o sam stvar jutros.

MILUTIN:

Kakvo sranje? Jesmo rekli danas popodne moramo da uradimo...

ĐORĐE:

Ma, to će da bude OK. Završićemo posao.

MILUTIN:

Pa, šta je sranje?

ĐORĐE:

Ma, razmišljao sam o Debelom.

MILUTIN:

Pa, šta je problem?

ĐORĐE:

Naručio sam mu ribu preko agencije. Znaš - poslovna pratnja.

MILUTIN:

Kurvu?

ĐORĐE:

Ma, da. Da kara poslednji put. Bre, ortak mi je, ne mogu... Znaš, morao sam da mu naručim kurvu, da ga častim poslednji put. Ne zna da je od mene, sve je OK... Sačekamo pola sata-sat i idemo da završimo posao.

59. ENT (Soba načelnice psihijatrije u skloništu) MRAK

U skloništu za trenutak prorade svetla. Zablješte, a onda se ponovo ugase. Načelnica i Boris pogledaju ka plafonu. Boris uzima sledeću sliku sa skupine Roršahovih karata. Pogleda je.

BORIS:

Ova... Ova nije. To je neki specijalni efekat...

Boris uzima sve slike i okreće ih. Pregleda ih na brzinu i jednu izdvaja. Stavlja je na određeno mesto u prethodnom nizu karata sa Roršahovim mrljama. On to radi vrlo spretno.

NAČELNICA:

Borise, ne možeš to tako da radiš. Onda se ništa ne važi. Svaka karta ima svoj redni broj...

BORIS:

Pusti me, ja znam gde šta ide od materijala. Vidiš, ovo bi moglo da ide na početak, ali to ćemo sada da stavimo sa strane.

Boris i dalje brzo pregleda karte, odvaja sa strane jednu kartu, a onda naiđe na jednu za koju smatra da bi trebalo da bude sledeća.

BORIS:

E, ovo... ovo ide... sad.

60. EFEKAT

Roršarhova mrlja se pretvara u sledeći kadar Borisovog "filma",

61. EXT (Kroz beogradske ulice) DAN

Đorđe vozi automobil beogradskim ulicama.

MILUTIN:

Ne mogu da verujem! Kurvu u stan u kome treba čist scenario da se napravi! Stvarno ne mogu da verujem! Uopšte ne znam kako ćemo da radimo više. Neverovatno. Kakve veze ima kurva, mogao si i na Havaje da ga pošalješ jedno nedelju dana... Jesmo ovde negde?

DORĐE:

Tu smo. Evo, ovde iza ugla je gajba.

MILUTIN:

Samo nemoj da se sudariš danas. Kakav dan jebo te! Znaš kakve komplikacije sada mogu da nastanu? Gde je to?

DORĐE:

Evo, tu smo. Ovaj ulaz levo.

Stižu pred jednu staru višespratnicu, na vrhu Ulice 7. jula, u blizini Knez Mihajlove ulice. To je slepa ulica.

MILUTIN:

Gde ćeš da se parkiraš?

DORĐE:

Evo, ima parking ovde. Znam kraj.

MILUTIN:

Da li kapiraš koliko je to neozbiljno? Koji niz ludosti sada može da se desi? Kurvu, jebo te... Gde je to?

DORĐE:

Evo tu.

Zaustave automobil malo dalje od ulaza i ugase motor.

MILUTIN:

I šta sad? Po tvom planu...

DORĐE:

Jebo te, koji ti kurac? Sačekaj malo. Morao sam to da uradim. Šta ti je?

MILUTIN:

Pa šta misliš, koliko da čekićamo?

ĐORĐE:

Pa, sačekaćemo malo... Vidi kupio sam gajbu, ovaj, čuku novu.

Đorđe pokazuje Milutinu ručni sat koji je kupio u prodavnici "SWATCH".

ĐORĐE:

A, je l' ti se sviđa?

MILUTIN:

Kol'ko košta?

ĐORĐE:

Trista marona.

MILUTIN:

I šta kaže ta čuka, kol'ko ćemo mi sada da čekamo ovde.

ĐORĐE:

Čoveka, bre, znam sto godina. Poslednji put mu je da kreše. Verovatno je već završio, možemo da krenemo.

MILUTIN:

'Ajmo.

Đorđe i Milutin izlaze iz kola i kreću prema ulazu u zgradu u kojoj stanuje Debeli.

ĐORĐE:

Završićemo sve... Znaš šta mi je još uvek, od juče, u glavi... Ne mogu da provalim iz kog je filma ono – aj em a kiler... Sećaš se ono od juče?

MILUTIN:

Aj kil pipl for mani?

ĐORĐE:

Da, da.

Ulaze u zgradu u kojoj stanuje Debeli. Nastavljaju da razgovaraju, penjući se uz stepenice, sve do stana koji se nalazi u potkrovlju.

MILUTIN:

Ne mogu da se setim... Mislim da je, znam da je neki špageti, al' nije Serđo Leone, nego onaj drugi Serđo...

ĐORĐE:

Meni liči na nešto meksičko, a?

MILUTIN:

Ne, Meksikanac je jedan brka ... "Aj em a kiler"... Al' sigurno je "špageti"...

ĐORĐE:

Ne mogu da se setim, al' juče mi palo na pamet i ceo dan mi u glavi rečenica, ceo dan.

MILUTIN:

Da l' se zove Solana? Solaris? Jebo te, kako se zove Serđo? ... Gde je?

ĐORĐE:

Evo, tu smo.

MILUTIN:

Ova vrata?

Stižu pred vrata stana u kojem stanuje Debeli. Vrata su dvokrilna, sa prozorima u gornjoj polovini.

MILUTIN:

Malo čudno, a?

ĐORĐE:

Čudna je gajba, al' je dobra. Ima unutra stepenice.

ĐORĐE:

'Ajde zvoni... Čekaj, čekaj... Slušaj...

Đorđe prisloni uvo uz vrata stana. Iznutra se diskretno čuju uzdasi koji nedvosmisleno ukazuju na odigravanje seksualnog odnosa.

MILUTIN:

Ne mogu da verujem.

ĐORĐE:

Aj' ga pustimo. 'Ajde, obožava ribe, aj' ga pustimo da završi, a?

MILUTIN:

Ne mogu da verujem.

Đorđe i Milutin kreću niz stepenice.

62. EXT (Unutrašnjost Đorđevog automobila) DAN

Milutin i Đorđe sede u Đorđevom automobilu i razgovaraju, ubijajući vreme dok čekaju da devojka iz agencije za poslovnu pratnju izađe iz zgrade.

ĐORĐE:

'Oćeš pljugu?

MILUTIN:

'Oću, nemam pljuge.

ĐORĐE:

E, čit'o sam negde, ne možeš da shvatiš, prave neku anketu koliko se ljudi jebu u svetu.

MILUTIN:

Ma 'ajde, bre, lažu.

ĐORĐE:

Po nacijama, ko se kol'ko jebe i kao, Brazilci najmanje.

MILUTIN:

A Rusi i Česi najviše. Ma lažu.

ĐORĐE:

Ne lažu. Napravili su anketu po celom svetu.

MILUTIN:

Lažu. U anketama lažu. Imam ja teoriju o tome. U viktorijansko doba je bila velika presija vladajućeg morala pa su ljudi lagali da se ne jebu, a sada, posle seksualne revolucije, ljudi na isti način lažu da se jebu. Lažu, bre, sve. Isto je k'o što je uvek bilo. Lažu i ti što ih pitaju u anketi, lažu i kompjuteri koji to računaju.

Đorđe pogleda u svoj novi sat.

ĐORĐE:

Znaš da, kad god nedeljom gledam trke formule jedan, koristim svoju štopericu. Pogledaj. Kao, ne verujem njihovom satu.

Đorđe pritisne nešto na satu.

ĐORĐE:

Gledaj foru. Op! Vidi ovaj rad.

MILUTIN:

Je l' to "Ajron"?

ĐORĐE:

Ajron, ajron. Da, da, da.

63. ENT (Soba u stanu Debelog) DAN

Debeli leži na krevetu i posmatra Biljanu koja telefonira, nepotpuno odevena. Dok telefonira, ona se češlja i vezuje kosu u rep, prilično neuredno.

BILJANA:

Alo, Bodo, ti si? Biljana... Gotovo. Važi, sići ću. Ćao.

Biljana spušta telefonsku slušalicu i nastavlja sa oblačenjem.

DEBELI:

E, ovaj, mislim... Super je ova fora... Poklon i to...

BILJANA:

Pa, baš ti hvala.

DEBELI:

To, kao, neki moj ortak platio i to... Je l' da?

BILJANA:

Došao tip, dao kintu i eto... Dao duplu kintu.

DEBELI:

A je l'?

BILJANA:

A-ha.

DEBELI:

Vidiš, to nisam znao. Pa, znaš šta, kad će da dođe ovaj tvoj?

BILJANA:

Za dvadeset minuta.

DEBELI:

A je l'? Pa, sad znaš šta... Dvadeset minuta, dupla lova i to, a? Mislim da ne čekaš bezveze.

BILJANA:

'Ajde.

DEBELI:

'Ajde, al' malo brže, zato što... Dvadeset minuta i to... Al' da vrištiš opet onako.

BILJANA:

A sviđa ti se kad vrištim?

DEBELI:

Pa, naravno.

64. ENT (Stepenište u zgradi u kojoj živi Debeli) DAN

Đorđe i Milutin se penju i dolaze do vrata stana u kojem živi Debeli. Opet se čuju zvuci seksualnog odnosa, ali sada još intenzivniji. Milutin uzdahne i krene nazad.

MILUTIN:

Pa jebo te, šta rade, bre, ovi ljudi?

Đorđe prisloni uvo na vrata.

ĐORĐE:

E, slušaj kako vrišti! Slušaj! E, Debeli je neviđen!

Đorđe se smeška zadovoljno.

EXT (Ispred zgrade u kojoj stanuje Debeli) DAN

Đorđe sedi na zidiću ispred zgrade u kojoj stanuje Debeli. Okrenut je leđima ulazu. Milutin sedi u automobilu na mestu suvozača. Desna prednja vrata automobila su otvorena, tako da su Milutinove noge van automobila. Oni razgovaraju.

ĐORĐE:

A dobra ti teorija, jesi vido?

MILUTIN:

Ma to je samo izuzetak koji potvrđuje pravilo. Teorija je tačna.

ĐORĐE:

A-ha burazeru, znam. Imam neke drugarice. Znaš kako se cepaju? Ko štuke, burazeru.

Pored ulaza u zgradu zaustavlja se automobil. Vozi ga Boda. Đorđe je okrenut leđima ulazu, a Milutin može da vidi šta se događa ispred ulaza.

ĐORĐE:

A pazi, ni frajeri nisu mutavi. Pazi, ja imam gajbu, imam kola. One se lože na kola neviđeno. Nema frke, bre, jebem, ono, skoro svaki dan. Samo menjam ribe. Nemam nikakvih problema. Ti si porodičan čovek. Ti imaš tu frku, imaš klince.

Iz ulaza, iza Đorđevih leđa, izlazi Biljana i ulazi u auto. Milutin, dok sluša Đorđa, gleda sve to i pošto vidi lepoticu koja izlazi iz ulaza, zaključa da je to devojka iz agencije za pratnju.

MILUTIN:

E, mislim da je kurva izašla.

ĐORĐE:

E, super!

Đorđe se veselo okrene. Ugleda Biljanu kako odlazi kolima sa Bodom. Zapanjen je.

ĐORĐE:

Jebaću ti mater!

MILUTIN:

Šta je, Đorđe?

Đorđe ulazi u automobil i hoće da startuje motor. Milutin povuče ručnu kočnicu i spreči ga u tome.

ĐORĐE:

Idemo odma'!

MILUTIN:

Idemo unutra.

ĐORĐE:

Ma jebaću im kevu svima. Ma idemo odma'.

MILUTIN:

E bre, stani! Gde idemo?

ĐORĐE:

Šta ti je, pa ovo mi je riba čoveče! Ovo mi je riba!

MILUTIN:

Ova kurva?

ĐORĐE:

Koja kurva, bre? Nemoj to!

MILUTIN:

Pa mislim, šta...?

ĐORĐE:

Nemoj kurva! To mi je riba, za nju sam platio petsto maraka.

MILUTIN:

U jebo te! Platio si za svoju devojku petsto maraka?

ĐORĐE:

Da, bre, da! Ma sve ću da ih pobijem! Idemo odma'!

MILUTIN:

E, čekaj! Danas si dosta sranja napravio. Čekaj čoveče! Smiri se. Idemo da uradimo posao, posle si slobodan. Smiri se.

ĐORĐE:

OK. 'Ajde. OK. Idemo!

U offu se začuje eksplozija. Slika zadrhti.

65. ENT (Soba načelnice psihijatrije u skloništu) MRAK

Sve se malo zadrma od daleke potmule eksplozije. Voda u časi se zatalasa.

BORIS:

Je l' vidiš ovo? Isto kao na kraju "Stalkera". Znaš, kada se ovo završi, moći će da se snimi rimejk "Stalkera" na ruševinama svih ovih zgrada, fabrika i skladišta municije. Jesi gledala "Stalkera"...? "Stalker", Tarkovskog? Ja sam mislio da se vi intelektualci palite na Tarkovskog. "Stalker" ima odličan sinopsis...

Na vratima se pojavi doktor Despotović.

DR DESPOTOVIĆ:

Jeste li dobro? Opet Rakovica. Izgleda ona od pet tona.

Oni ga pogledaju, bez reči. Despotović se vrati odakle je došao. Zatvori vrata za sobom. Načelnica se okrene prema Borisu, nalakti ruke na sto i nasloni bradu na šake.

NAČELNICA:

I...?

BORIS:

Ovako gruva samo Bataja. Mislim, možda je i Rakovica? Al' šta oni to gađaju? Jesu li glupi ili zlonamerni pa gađaju samo tamo gde ne treba? Je l' napolju dan ili noć?

Načelnica pogleda na svoj ručni sat.

NAČELNICA:

Noć.

Boris gleda u preostale Roršahove karte. Odabere jednu i nastavlja priču.

BORIS:

Dobro... E, ovako - zvrnc na vratima, a ovaj Debeli potrči niz stepenice sav veseo i viče: "E-vooo!"

66. ENT (Stepenice u stanu Debelog) DAN

Debeli trči niz stepenice koje sa gornjeg nivoa njegovog stana vode do ulaznih vrata. Veseo je. Misli da se Biljana vratila.

DEBELI:

Evo, e-vooo! Šta je, pokvarila se kola, a? 'Ajde upadaj...

Debeli otključava ulazna vrata i ugleda Đorđa i Milutina. Milutin nosi "varilačke" naočari. Oni su vrlo ozbiljni. Debeli je iznenađen što vidi Đorđa, ali se ne raspituje o razlozima njegove iznenadne posete jer je nestrpljiv da mu ispriča šta mu se dogodilo.

ĐORĐE:

Zdravo.

DEBELI:

O! Otkud ti?

ĐORĐE:

Je l' smo nešto banuli, a?

DEBELI:

Ma ne. Jok. Upadajte.

Debeli i Milutin se upoznaju.

MILUTIN:

Milutin.

DEBELI:

Ćao! Debeli. 'Ajde ovamo. Ne možeš da veruješ šta mi se desilo, al' bukvalno malopre. Pazi, danas je ludilo dan. Ne možeš da veruješ! Samo zatvori vrata. Izvol'te, gospodo.

Đorđe i Milutin ulaze u stan. Debeli se penje uz stepenice. Za njim kreće Milutin. Đorđe se zadrži malo da proveri da li su vrata zaključana. Vrata u gornjoj polovini imaju prozore sa zavesicama. Đorđe razgrne zavesicu na vratima da bi proverio da li ima nekoga u ulazu. Uverio se da nema nikoga. I on se penje uz stepenice. Debeli sve vreme priča šta mu se dogodilo.

67. ENT (Stan Debelog, gornji nivo) DAN

Ulaze na gornji nivo stana i prolaze pored sobe u kojoj je Debeli imao seksualni odnos sa Biljanom.

DEBELI:

Ne tamo, tamo sam do pre deset minuta imao akciju, pa je malo neuredno.

68. ENT (Stan Debelog, dnevna soba) DAN

Debeli ih vodi do druge prostorije. Milutin i Đorđe sedaju na dvosed. Debeli nastavlja da priča uz euforično kretanje po prostoriji, ispred Đorđa i Milutina, vrteći se neprestano oko jedne stolice. Đorđe i Milutin čute. Slušaju njegovu priču, ali su veoma ozbiljni, neadekvatno sadržaju priče. Debeli ne primećuje tu nepodudarnost zbog svog dobrog raspoloženja.

DEBELI:

A pazi šta mi se desilo. Probudim se ja ujutru, zvoni neko na vratima. Ja nešto mamuran u pizdu materinu. Kažem, ko ga jebe, neću ni da otvaram. Ovaj leg'o na zvono! Ja otvorim vrata, a ono riba. San snova! Pazi, stoji riba! Ja reko', pogrešila neki kurac. Kad riba - profi. Došla ono... One agencije za poslovnu pratnju. Ja kažem da nisam ja naručio nikakvu poslovnu pratnju. Kakva poslovna pratnja? Odakle meni pare za poslovnu pratnju? U dugovima sam do guše, samo mi još to fali. Kao, neki moj ortak naručio za mene.

Milutin iz jakne vadi rukavice i navlači lagano jednu po jednu rukavicu na ruke.

DEBELI:

I kao riba... Pazi, ja sam mislio to sad profi, sad kao nešto kurton. Ma, jok! Ma, ne jebe riba. Odma' sve radnje zna. Pri tom fenomenalna riba! Ne možeš da veruješ. I drugo, znaš kako puši? Ja to nešto znam kako profesionalke puše... To kad kažeš - nešto profi, profi. Al' ovo je, bre, profi, profi, profil! Ne znam, bre, gde joj stane ono! Nije joj frka ni posle karanja. Sve kao, još jednom, nema frke, ovo-ono. Vrišti, kao, urla! Znaš, taj rad. Potpuno kao da sam smuvao ribu... I to najbolju ribu na svetu. I kao, čoveče, ne možeš da veruješ...! Ubio sam se. Čekaj, bre, bole me noge koliko sam jebao.

Debeli seda na stolicu da se odmori i nastavlja da priča.

DEBELI:

Ne možeš da veruješ koliko sam jebao! A znaš kako puši? Čoveče, u životu takvo pušenje nisam im'o...!

Đorđe iz jakne vadi mali fleš i okine u pravcu Debelog. Fleš bljesne. Debeli pokrije rukama oči.

DEBELI:

A...? Koj' ti je?

Milutin priskoči i zavrne vrat Debelom veštim i smrtonosnim kung-fu zahvatom. Vrat zvučno kvrcne. Telo Debelog se omlitavi, a glava klone.

ĐORĐE:

Jebo te, kakva je fora! Kad bih mogao jednom ja da mu krcnem ovako vrat. Opasna je fora čoveče! Nikada mi nisi pokazao foru.

Milutin se sprema da prenese leš na drugo mesto. Potrebna mu je Đorđeva pomoć.

MILUTIN:

Uhvati ga za noge.

Đorđe pomaže Milutinu. Pre nego što uhvati Debelog za noge, šutne ga.

ĐORĐE:

Kako si ružan, pička ti materina, kako si ružan mamu ti jebem!

Milutin ne obraća pažnju na Đorđeve reakcije, već rutinski nastavlja da radi započeto.

MILUTIN:

'Ajde.

69. ENT (Stan Debelog, ispred kupatila) DAN

Milutin i Đorđe su dovukli leš do otvorenih vrata kupatila.

ĐORĐE:

Al' je težak, jebo te! Što meni da se desi?

Leš Debelog postavljaju pored kade. Trude se da izgleda kao smrt nesrećnim slučajem: Debeli se okliznuo u kadi, pao i slomio vrat. Đorđe besno skida Debelom čarapu sa desne noge, maže je po tabanu sapunom i postavi stopalo na ivicu kade, sa idejom da će to potkrepiti uzrok smrti. Odbaci sapun na pod. Dok to radi, sve vreme govori o svojim namerama.

ĐORĐE:

Jao, sve ću one kurve da pobijem u onom butiku, agenciji, mamu im jebem...! Sada ćemo sve da ih izrokamo! 'Oću da mi pokažeš onu foru. Ima da krcka sve.

Đorđe i Milutin ostavljaju telo Debelog u potpuno neprirodnom položaju za iznenađan pad iz kade.

MILUTIN:

Ja ne idem sa tobom. Pokazujem ti foru, konačno da naučiš. Gledaj o čemu se radi. Užasno je jednostavna stvar. Teoriju su skinuli kung fu majstori od Sun Cua. Sun Cu je čuveni teoretičar...

ĐORĐE:

Ma, daj bre, nemoj to da mi pričaš, pokaži mi foru.

MILUTIN:

Strašno grešiš.

ĐORĐE:

Ne mogu, ne mogu, pokaži mi odmah!

70. **ENT** **(Stan Debelog, dnevna soba)** **DAN**

Milutin seda na dvosed da bi Đorđu na sebi pokazao zahvat. Đorđe stoji iza dvoseda i pažljivo prati Milutinovo objašnjenje.

MILUTIN:

Sun Cu je jedan od najvećih teoretičara rata i veoma grešiš što... Ali evo...
Daj ruku.

Đorđe mu pruža svoju desnu ruku, a Milutin je prihvata i namešta oko svog vrata.

MILUTIN:

"Obuhvat levog krila" se zove stvar. Lakat na bradu. Kažiprst ide ovde...
Sačekaj samo trenutak. Polomićeš mi naočare...

Milutin skida naočari.

MILUTIN:

Lakat na bradu, kažiprst dva prsta iznad uveta. Osećaš ovu tačku?

ĐORĐE:

Da.

MILUTIN:

Daj drugu ruku.

Đorđe prati Milutinova uputstva.

MILUTIN:

Tu ispod temena. Nežno. Nežnost ovde, nežnost ovde. Ovde je snaga.
Kreneš lagano ovde i onda... Pazi samo, kreneš...

Đorđe se uživeo i izveo zahvat u potpunosti. Ubije Milutina. Milutinova glava klone.

ĐORĐE:

Jebo te, ovo lako.

Đorđe se još više iznervira.

DORĐE:

Kakav dan!

Đorđe dovlači Milutinov leš kraj leša Debelog. Odpertlava Milutinovu patiku na desnoj nozi. Skida mu čarapu. Namaže mu taban sapunom. Sve vreme gundā.

DORĐE:

Ovo moram da završim danas. Ne mogu da izdržim, sve ću da ih pobijem...

Đorđe krene da izađe iz stana, ali pre toga pogleda još jednom na Milutina i Debelog. Podigne Milutinovu levu ruku u namesti je tako kao da je Milutin zagrlio Debelog.

DORĐE:

E, maj frend...

Đorđe izlazi iz stana. Leševi Debelog i Milutina leže na pločicama u kupatilu. Onako zagrljeni, izgledaju kao homoseksualci.

71. ENT (Butik "Pingvin") DAN

Boda i Mirela su na galeriji butika. Boda stoji, Mirela sedi u fotelji, a Biljana se sprema da krene, stojeći na stepenicama.

BILJANA:

E, a što je ovaj platio duplo?

BODA:

Prod'o sam te ko Demi Mur. To pali.

MIRELA (Biljani):

Pukla ti je čarapa.

BILJANA:

Ćao, Mirela!

BODA:

Pa, dobro šta je sad? U čemu je problem?

MIRELA:

Šta, šta je? Na šta ti ja ličim?

BODA:

Rekao sam ti sto puta, ličiš mi na onu glumicu... Onu iz "Henri i Džun"...

BILJANA:

Barbaru Strejsend? E, ovaj, palim ja, pa se čujemo sutra, važi?

Mirela je uvređena.

BILJANA (Mireli):

Ćao lepotice!

Mirela joj ne otpozdravlja.

BODA:

Ćao.

Pošto Biljana ode, Boda se trudi da umiri Mirelu.

BODA:

Znaš da ne misli tako.

MIRELA:

Ko? Demi Mur...? Daj mi adresu.

BODA:

Nema adrese.

MIRELA:

Kako nema?

BODA:

Pa, lepo. Nije niko zvao.

MIRELA:

Pa što sam dolazila?

BODA:

Dobro, šta ti je? Što si... Je l' sam ja ljubomoran na tvog muža?

MIRELA:

Ko je ovde ljubomoran? Učinilo ti se.

BODA:

Gde ćeš?

MIRELA:

Završila sam za danas.

BODA:

Mirela, stani!

Mirela besno napušta butik.

BODA:

Jebo te, s kim ja radim...!

72. EXT (Ulica ispred butika "Pingvin") DAN

Đorđe izlazi iz automobila na suprotnoj strani ulice. Mirela izlazi iz butika i odlazi niz ulicu. Đorđe se okreće, prelazi ulicu i ulazi u butik.

73. ENT (Prizemlje butika "Pingvin") DAN

Đorđe ulazi u butik. U prizemlju nema nikoga. Đorđe potrči uz stepenice. Na galeriji je Boda. On sedi u fotelji, pored telefona.

BODA:

O, Đorđe, vi ste!

Đorđe pritrči Bodi, Priđe mu sa leđa i počne nad njim da izvodi zahvat koji je naučio od Milutina. Ne uspeva mu. Boda je jak i brani se.

BODA:

Ma, šta vam je? Šta ti je, bre, čoveče? Udavi me!

Boda uspeva da se odbrani. U rvanju je odbacio Đorđa od sebe i Đorđe je pao. Leži na vrhu stepenica. Boda se drži za vrat.

BODA:

Šta ti je, bre, čoveče? Umalo da me udaviš. Koj' ti je?

Đorđe iz unutrašnjosti svoje jakne vadi niklovani revolver velikog kalibra. Uperi ga u Bodu.

BODA (smeška se, s nevericom):

Nemoj, jebo te!

Đorđe nanišani i opali. Revolver strahovito cimne. Đorđe gleda u prostor gde se do malopre nalazio Boda. Napravi grimasu kao da se gadi.

ĐORĐE:

U, jebo te!

76. ENT (Soba načelnice psihijatrije u skloništu) MRAK

Boris drži ruke u istom položaju kao Đorđe, simulira držanje revolvera. Ima isti, gadjivi izraz lica, kao Đorđe.

BORIS:

U jebo te...! Ma, ne stvarno, ovaj kalibar na razdaljini od dva metra i pravi Roršahove mrlje. Mora da imate tu negde... Specijalni efekti, pirotehnika...

Boris pretražuje po preostalim Roršahovim kartama. Načelnica ga posmatra.

BORIS:

A, evo je! Pogledajte ovo!

Boris pokaže načelnici Roršahovu mrlju crvene boje. Načelnica se namršti kao da je videla razmrskanu Bodinu glavu.

75. ENT (Hodnik ispred vrata Đorđevog stana) DAN

Biljana je ispred vrata Đorđevog stana. Pritisne taster za zvonce. Čeka. Gleda oko sebe. Opet zazvoni. Niko ne otvara vrata. Ona pogleda dole, niz stepenice. Krene niz stepenice.

76. EXT (Ulica ispred ulaza u zgradu u kojoj stanuje Đorđe) DAN

Đorđe stiže u svom automobilu i zaustavlja ga ispred ulaza u zgradu u kojoj stanuje. Ispred ulaza stoji Biljana. U ulici nema više nikog. Đorđe izlazi iz automobila. Primećuje Biljanu, ali ne reaguje. Zaključava vrata automobila. Krene ka ulazu u zgradu. Biljana ga pozove imenom.

BILJANA:

Đorđe...!

Đorđe ne reaguje. Kao da je ne vidi i ne čuje. Ona ga ponovo pozove.

BILJANA:

Đorđe...!

Đorđe se opet ne odaziva. Kreće ka ulazu u zgradu. Biljana mu se primakne i uhvati ga za rame.

BILJANA:

Đorđe, šta ti je?

Đorđe joj se konačno odazove. Obraća joj se hladnim tonom.

ĐORĐE:

Nešto sam se zamislio. Nisam te prepoznao.

BILJANA:

Kako me nisi prepoznao? Stojim ovde...

ĐORĐE:

Otkud ti? Je l' si došla kod mene?

BILJANA:

Pa, bila sam gore, pa te nije bilo, pa sam htela da te sačekam. Šta ti je?

DORĐE:

Ma, ne OK. 'Ajde da prošetamo. Gde si bila?

Dorđe i Biljana kreću niz ulicu. Dorđe ispituje Biljanu.

BILJANA:

Bila sam... Šta ti je?

DORĐE:

Ne ništa, sve je OK. Nešto sam se zamislio. Izvini.

BILJANA:

Ne znam zašto me ispituješ? Bila sam na fakultetu, rekla sam ti da imam časove danas.

DORĐE:

Tražio sam te.

BILJANA:

Ma ne, onda su nam otkazali jer nije došla ta što drži vežbe, pa sam onda otišla kod Acike.

DORĐE:

Pa, zvao sam te tamo.

BILJANA:

Ne, al' ja nisam bila kod nje kući, nego sam otišla kod nje u kancelariju.

DORĐE:

Čekaj, ona ne radi popodne.

BILJANA:

Ma, ne radi popodne, al' danas je nešto trebala...

Biljana i Đorđe su stigli do kontejnera za smeće. Zaustavljaju se.

BILJANA:

Ma, daj bre, šta ti je ovo? Vidi!

Biljana lako dotakne Đorđa po grudima i po bradi u nameri da ga odobrovolji.

ĐORĐE:

Super si ti devojka. Dođi.

Đorđe zagri Biljanu i nežno je poljubi. Lagano je povija unazad da bi to uradio. U sledećem trenutku, Đorđe izvede Sun Cuov zahvat, čuje se krckanje vratnog pršljena i Biljanino telo se omlitavi u Đorđevom zagrljaju. Đorđe pogleda levo i desno niz ulicu. Nema nikoga.

77. EXT (Ulica) DAN

Đorđe zatvara kontejner. Na poklopcu kontejnera piše "ĆURKA". Đorđe odlazi.

78. ENT (Soba načelnice psihijatrije u skloništu) MRAK

Boris gleda načelnicu pravo u oči.

BORIS:

I dugačko, dugačko zatamnjene...

Boris pokaže na slike poređane u jedan dugačak red. Još malo ga popravlja rukama.

BORIS:

Odličan vam je ovaj stari doktorka. I hoćete li vi sada sve to da zapišete?

Načelnica ga posmatra kao da gleda špicu filma u bioskopu. Onda se prene i uzdahne.

NAČELNICA:

Da li je to sve?

BORIS:

Pa, dobro, nema neki rasplet, ali... Jesi ti poverovala u ovu priču?

NAČELNICA:

Mene zanima dinamika tvoje priče. Dvostruke ličnosti, jedni druge varaju, lažno se predstavljaju. Svako bi voleo da bude nešto drugo, a ne ono što jeste.

BORIS:

Pa, dobro, ja u principu volim halucinacije i zato se apsolutno identifikujem sa ovim bajom... I mislim, mogli bi da nam date neke bolje gudre ovde. Ove su vam malo depresivne.

NAČELNICA:

Realnost je najbolja halucinacija. Pogledaj malo oko sebe.

BORIS:

Ne, doktorka, rat je najbolja halucinacija. Pogledaj ti oko sebe. Ti i ja smo na ekranu, a Đorđe nas posmatra.

NAČELNICA:

Sa ove poslednje mrije?

Načelnica pokaže prstom na jedinu preostalu Roršahovu kartu ispred nje.

BORIS:

Ne, iz svoje udobne fotelje. On je ostao tamo, iza paravana. I uživa u svom lažnom prijavom raju...

Boris uzme u ruke poslednju Roršahovu kartu i gleda u nju.

BORIS:

Dobro, ovo je verovatno neka katarza, neki kraj... Rasplet neki, u svakom slučaju. Jeste sigurni da hoćete ovo...?

Načelnica potvrdno kimne glavom. Boris stavlja kartu na poslednje mesto u nizu.

BORIS:

Dobro, evo ovako... Kreće neka muzika ... I opet neke kurve... Pa, dobro doktorka, dokle više te gologuze žene...?

Začuje se hip hop muzika.

79. EFEKAT

Slika se razliva u mnogo boja i pretvara u kadar Gruovog spota. Ženske zadnjice u uskim šorcevima vrcaju u veoma krupnom planu. Gru repuje ljubavnu pesmu. To je muzički spot koji se emituje na televiziji. Televizor se nalazi u kafiću u zoološkom vrtu.

80. EXT (Zoološki vrt, ispred kafića) DAN

Đorđe prolazi pored tog kafića i zastaje. Kroz staklo gleda spot na televizoru. U ruci nosi mali buket cveća. Krene dalje.

81. EXT (Zoološki vrt, kod spomenika Samiju) DAN

Dolazi do spomenika majmunu Samiju. Postavlja buket u postamentu spomenika, a uzima stari, već uveli buket. Malo raščisti opalo cveće ispred spomenika. Stoji ispred spomenika i filozofski gleda u njega. Sve to radi sa neobičnim pijetetom.

Spomeniku prilaze Vera i njena mlađa sestra. Mlađa sestra sedne na isto mesto na kojem je i Milutin sedeo kad je deci objašnjavao kakav je to spomenik. Prilazi im Mirela. Ona je njihova majka. Sklanja mlađu kći od spomenika i upućuje devojčice da se igraju na drugom mestu. Seda na mesto na kojem je sedela njena mlađa kći. Mirela posmatra šta radi Đorđe. Smejulji se.

82. EXT (Zoološki vrt, na stazama za šetnju) DAN

Mirela i Đorđe su se uputili u laganu šetnju zoološkim vrtom. Razgovaraju. Đorđe uredno odbacuje stari buket u jednu korpu za otpatke.

DORĐE:

Znam da je čudno... Ali, Sami je presudna ličnost u mom životu... Desila mi se jedna veoma čudna stvar. Kada smo bili klinci, pili smo, mnogo duvali, a kod mene se sve to malo produžilo. I jedno veče, vraćam se iz grada, bilo je stvarno kasno... Vraćam se iz grada naduvan... Dodem ispred gajbe, četiri ujutru je bilo, i vidim... Vidim, sedi majmun. Bio sam naduvan i ja shvatim da sam se upropastio potpuno, da sam počeo da tripujem neverovatne stvari. To više nisu beli miševi. Prođem pored njega i definitivno shvatim da sam počeo strašno da tripujem. Popnem se brzo

gore, još neko vreme sam razmišljao o tome i pokušam da se nateram da spavam. I zaspim i sve OK. Probudim se ujutru, sednem, doručujem, sve normalno. I dalje sam pod utiskom. Uzmem novine i vidim sliku - majmun sedi, a dole piše: "Pobeg'o Sami iz zoološkog vrta".

MIRELA:

Da, da.

ĐORĐE:

I tad mi potpuno svane jer ukapiram da nisam tripovao, da tripovi ne postoje. Baš se meni to desilo i shvatim da sve može da ti se desi. I počnem potpuno drugačije da živim. Potpuno mi se promeni život i shvatim da sve, sve mogu da radim.

MIRELA:

Da, strašno neobična priča... A zamislite šta se meni desilo! Pre dva meseca mi je umro muž...

ĐORĐE:

Baš mi je žao.

MIRELA:

Dobro, to je već stara priča. Ali zamislite, da posle sedam godina braka saznam da mi je muž bio homoseksualac.

ĐORĐE:

Peder?

MIRELA:

Da. I tek tad shvatim da je sve vreme imao drugog tipa. Pazite, živeti s nekim sedam godina i tek posle njegove smrti saznate šta je zaista bio...

ĐORĐE:

Da. To je vrlo neugodno iskustvo.

MIRELA:

Užas! Stvarno strašno!

ĐORĐE:

A čime se vi bavite?

MIRELA:

Radim u butiku. Prodavačica.

ĐORĐE:

A, znam mnoge devojke koje rade u butiku... Ja sam Đorđe, nismo se ni upoznali.

Đorđe pruža ruku Mireli. Oni se rukuju.

MIRELA:

Drago mi je. Mirela.

ĐORĐE:

I meni je drago.

MIRELA:

A čime se vi bavite?

ĐORĐE:

Pa, bavim se biznisom, advertajzingom.

MIRELA:

Dobar posao?

ĐORĐE:

Dobar posao.

MIRELA:

Interesantno.

ĐORĐE:

Malo organizacije. Dobar posao.

Nešto dalje od Đorda i Mirele, na pešačkoj stazi, čekaju ih Mireline kćerke. Mirela uzima mlađu kćerku u naručje, a Veru za ruku. Mirela, Đorđe i devojčice nastavljaju šetnju i odlaze u daljinu.

83. EXT (Nebo nad Beogradom) NOĆ

Total Beograda. Nad noćnim horizontom eksplodiraju bombe. Slika postaje ubrzana. Sunce unatraške, sa zapada na istok, izađe iz horizonta. Slika postane neoštra.

84. ENT (Soba načelnice psihijatrije u skloništu) MRAK

Slika krupnog plana načelnice lagano postaje oštra. Ona gleda u Borisa. Boris završava priču.

BORIS:

Sunce sija, ptice lete... I ponovo dugačko, dugačko... zatamnjenje...

Boris iznenada dune u jedinu sveću na stolu. Ona se ugasi.

NAČELNICA:

Borise...!

Boris dune i u drugu sveću. U sobi nastane potpuni mrak. Čuju se šumovi, zvuk pada stolice i vrisak načelnice.

NAČELNICA:

Upomoć! Sestro!

U sobu ulaze doktor Despotović i medicinska sestra Mirela. Mirela drži upaljenu sveću u rukama. Svetlo koje obasja prostoriju otkriva Borisa koji napastvuje načelnicu. Despotović prilazi Borisu i načelnici. Doktor Despotović uspeva da odvoji

Borisa od načelnice. Čvrsto ga drži oko vrata. Načelnica se pridiže i namešta beli mantil. Vidno je uznemirena.

BORIS:

Pa, šta? Pa, mislim, sve te žene i svo to seksualno maltretiranje. Ja sam ipak lud.

NAČELNICA:

Pustite ga, pustite ga!

Doktor Despotović popusta "kragnu" oko Borisovog vrata. Boris je miran. Za trenutak se svi gledaju. Načelnica uzdahne.

BORIS:

Evo, dobro, smirio sam se.

Boris se potpuno smiruje.

BORIS:

Evo, miran sam. Evo, potpuno sam se smirio.

Doktor Despotović ga pusti, ali ostaje u stanju pripravnosti.

NAČELNICA:

Odvedite ga u sobu!

Doktor Despotović krene da odvede Borisa. Grubo ga povuče ka vratima. Načelnica ga zaustavi.

NAČELNICA:

Ne vi, doktore. Sestro, odvedite ga vi! Doktore, vi ostanite za trenutak.

Medicinska sestra Mirela uzima Borisa pod ruku i kreće da ga vodi prema izlaznim vratima. Boris se ne opire, ali se okreće prema načelnici i obraća joj se.

BORIS:

Pa, mislim, kakav je to evropski film bez seksa? Nemo' da se ljutite doktorka.

Načelnica i doktor Despotović nemo posmatraju Borisa. Boris i medicinska sestra izlaze iz sobe načelnice.

85. ENT (Hodnik atomskog skloništa) MRAK

Medicinska sestra Mirela i Boris idu hodnikom skloništa. Boris je odmeri od glave do pete i nasmeši se naglašeno ljubazno.

BORIS:

Izvinite, a čime se vi bavite?

MEDICINSKA SESTRA MIRELA:

Ćuti bre, manijače! 'Oćeš sad jedan morfijum da ti dam! U sobu!

Mirela besno krene korak-dva ispred njega. Boris krene za njom. Iznenada, iz jednih bočnih vrata sine jako belo svetlo. Boris zastane. Iznenadeno pogleda u svetlo. Pažljivo zakorači jednom nogom u snop svetla. Pogleda za trenutak za medicinskom sestrom, pa ponovo u svetlo. Pažljivo, jednim velikim korakom uđe kroz vrata iz kojih blješti svetlo.

86. EXT (Negde u ozeleneloj prirodi) SVETLO

Boris ukorači u svetlom obasjani ozeleneli prirodni pejzaž. Naokolo lete "mace" sa vrba, kao u "Amarkordu". Boris gleda oko sebe, pogleda u svoju pidžamu. Ona je nova. Boris izgleda ozareno. Prilazi mu Biljana. I ona je nasmejana. Gleda u Borisa sa puno ljubavi. Nežno mu stavi ruku na rame. On se diskretno trgne.

BILJANA:

Ih libe dih.

BORIS (s nevericom):

Stvarno?

Biljana mu nežno nasloni glavu na rame, kao da ga mazi svojim obrazom.

BILJANA:

Jes, end aj vil lav ju ol maj lajf.

Boris se osmehuje. Borisu i Biljani prilazi stari Marković u novoj pidžami. I on je naglašeno vedar. Boris i Biljana ga posmatraju blaženo.

MARKOVIĆ:

E, deco... Sad znate šta je najoštrije na svetu. Najoštija na svetu je - istina.

Sve troje se okreću u lice kameri. Nasmejani su kao glumci u reklamama.

BORIS, BILJANA I MARKOVIĆ (u isti glas):

Is-ti-na!

Okolo lete mace i sve se presijava. Iznenada, Boris se okrene u kameru, podigne srednji prst i pruži ga pravo pred objektiv.

ZATAMNJENJE

NATPIS:

"Ko ukine Boga, umreće od inflacije".

Hegel

K R A J